

Реєстраційне свідоцтво
ІФ № 406 від 16.06.1999.

№ 10 (261)
ЖОВТЕНЬ
2020

РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ
БЕЗПЛАТНО

ВІПРУЮ

ДЯКУЙТЕ ГОСПОДУ ЗА ВСЕ!

ОСІНЬ В САДОЧКУ ЛИСТЯ ФАРБУЄ...
ЯБЛУКА БОГ НАМ РУМ'ЯНІ ДАРУЄ,
ГРУШІ, АЙВУ, ВИНОГРАД І ГОРІХИ –
ВСЕ ЗАДЛЯ ЩИРОЇ РАДОСТІ-ВТІХИ!

ДЯКУЮ БОГУ ЗА СОНЦЕ І ДОЩИК!
Я НАЗБИРАЮ ПЛОДІВ ЦІЛИЙ КОШИК,
ЩОБИ ВСІХ ДРУЗІВ ПОЧАСТУВАТИ,
РАДІСТЬ ГОСПОДНЮ ПОДАРУВАТИ.

ВСІХ ПРИГОЩУ: І МАРИНКУ, Й АНДРІЙКА,
ГАЛЮ, ОЛЕНКУ, НАДІЙКУ, СОФІЙКУ,
ПЕТРИКА, ТОЛИКА, ВІРУ, МАРКА,
ЗНАЙДУ ГОСТИНЕЦЬ І ДЛЯ МУРКА.

НАС ПРИГОЩАЄ ОСІННІЙ САДОК –
СКІЛЬКИ СМАКОЛИКІВ ВИПЛЕКАВ БОГ!
Я ПОМОЛЮСЯ, ПОДЯКУЮ В ТИШІ...
І ПОБІЖУ ДО РОБОТИ ХУТЧІШЕ!

ЖИТТЯ ПОДЯКИ

Уже традиційно восени в Україні відзначають день Подяки. На жаль, через пандемію цього року неможливо організувати якісь масштабні дійства. Але хіба це причина, щоб не дякувати Богу?

А за що дякувати, скаже хтось. За паралізоване через пандемію життя? За смерті і хвороби? За занепад економіки? За руйнівні повені і масштабні пожежі? За війни? За нечистих на совість політиків і брудні передвиборні ігри?... Цей список претензій може бути безкінечний.

Та звісно, не за це. Але завжди знайдеться, за що.

Завжди радійте! Безперестанку моліться! Подяку складайте за все, бо така Божа воля про вас у Христі Ісусі», – пише апостол Павло (1Солунян 5:16-18). Для тих, хто вважає себе християнином, цей наказ – достатньо вагома причина, щоб принаймні задуматися над питанням вдячності. І коли мова заходить про життя в умовах пандемії – дякуймо, що ми досі живі. Це Бог нас беріг досі. І Він здатний берегти й надалі.

Хвороби і смерті – це нагадування про те, що ніхто на землі не вічний. Хтось влучно сказав, що кожен, хто народжується на нашій планеті, втягується у справу, з якої живим він не вибереться. І якщо пам'ятати, що всі ми смертні, а деколи, за висловом одного письменника, – смертні зненацька, то це допоможе нам вчасно розставити свої життєві пріоритети. І за це треба дякувати Богу.

Занепад економіки – це не трагедія нашого життя, це тимчасова проблема. Як тимчасове все на землі. І якщо ми впевнені у своїй вічності з Богом, то, у принципі, ми здатні вистояти в цій проблемі, навіть якщо вона так і не вирішиться за нашого земного життя.

Хоча вона цілком може вирішитися – якщо кожен з нас візьме свою частку відповідальності за добробут у своїй місцевості, а не продовжуватиме чекати, коли прийде нарешті до влади якийсь добрий дядько, який дасть кожному по тисячі доларів зарплати чи пенсії і доручить комусь прибирати за нами сміття...

Руйнівні повені, масштабні пожежі та інші природні катаклізми – це сумно і страшно. Але це ще й серйозний дзвінок з небес: щоб ми згадали, Хто Творець і Володар всесвіту, не втручалися у сфери Його повноважень, берегли землю, на якій Він нас оселив. І найперше

– від самих себе, бо втомлюєшся читати про пожежі, спричинені самим ж людьми при спалюванні листя чи трави, і про непоправну шкоду, яку цим завдають самій землі.

Джордж Вашингтон сказав: «Щоб отримати благословення Неба, треба жити за законами Неба!». Тут і додати нічого.

За війну дякувати неможливо. Бо скільки крові пролилося, скільки молодих життів втрачено... Але дякуймо за те, що в цій війні Ісус – на нашому боці. Тому що Він завжди на боці захисника, а не нападника. І саме тому агресор досі не досяг успіху, хоча думав, що це – справа кількох днів.

А щодо політиків і брудних ігор – визнаймо:

ми теж причетні до цього. Адже вибираємо – ми! Дозволяємо – ми! Пасивні – ми!

Та повернімося до Слова Божого. Наведена вище цитата – не просто гарні слова, не просто порада, настанова чи наказ. Це умови, за яких можливі добрі зміни в нашому житті.

Перша умова – завжди радіти. А це неможливо без непохитної впевненості у тому, що я – Божа дитина, що Він завжди поруч, завжди підтримає, підкаже і допоможе, а ще – ніколи не допустить в моє життя щось, що не сприятиме мені на добре (див. Івана 3:16, Матвія 28:20, Марка 16:16-18, Римлян 8:28).

Друга умова – безперестанку молитися. А це неможливо без допомоги Духа Святого (Римлян 8:26, Ефесян 6:18, 1Коринтян 14:2).

Третя умова – за все дякувати. Вдячне серце – це благодатний ґрунт для потужної дії Божої в кожному конкретному житті.

Практикуймо ці три умови – бо «така Божа воля про вас у Христі Ісусі». А хто з нас не хоче виконати волю Божу?

І тоді ми не просто якийсь день у році будемо відзначати як день подяки. Усе наше життя буде життям подяки Тому, від Кого залежить кожен наш крок, кожен наш подих і – уся нескінченна вічність.

Людмила БЕНДУС.

ВЕРБЛЮДОВІ ЛЕГШЕ ПРОЙТИ КРИЗЬ

СТОР. 3

ГОЛЧИНЕ ВУШКО...

СТОР. 4 ЧОМУ СПЯНІВ НОЙ?

СТОР. 6

ІСТИНА, ЯКА ЗВІЛЬНЯЄ

СТОР. 7

ГРІХОПАДІННЯ: ЧОГО ДОМАГАВСЯ ЛУКАВИЙ

«Радіте в Господі завжди і знову кажу: радіте! Ваша погідність хай буде відома всім людям. Господь близько!» (Послання святого апостола Павла до філіпійян 4:4-5).

ЄРЕВАНСЬКА ЦЕРКВА СЛУЖИТЬ ПОСТРАЖДАЛИМ ЧЕРЕЗ ВІЙНУ МІЖ ВІРМЕНІЄЮ ТА АЗЕРБАЙДЖАНОМ

З перших годин військових дій між Вірменією та Азербайджаном на території Карабаху єреванська церква «Слово життя» стала служити постраждалим. Нині під опікою церкви перебувають близько 150 дітей і жінок.

У спеціальному прямому ефірі в Instagram пастор Артур Симонян розповів, що відбувається в Вірменії і як церква реагує на те, що відбувається. «Ми робимо те, що повинні – молимося, постимо рятуюмо дітей. Члени нашої церкви готові прийняти людей з територій, де тривають військові дії», – сказав пастор. Ще він повідомив: «Я знаю, що ми боремося не проти крові та тіла, а проти духів темряви. Диявол заплінував кровопролиття, він жадає крові. Тому що окульти часи, коли дияволу приносять жертву крові, це не закінчилися. А війна – це і є жертва крові. Ми молимося, щоб цей дух забрався геть і на кордонах був мир». Пастор сказав, що в цей час люди особливо відкриті для Євангелія, і вже є велика кількість свідчень, як Бог збе-

Нагадаємо, що загострення на фронті між Вірменією та Азербайджаном почалося 27 вересня зранку. Азербайджан стверджує, що його військові позиції та мирні населені пункти були обстріляні вірменами з Карабаху, через що у Баку (столиця Азербайджану) вирішили почати «широкомасштабну контрнаступальну операцію». Водночас Єреван (столиця Вірменії) називає так дії супротивника заздалегідь спланованою провокацією Азербайджану за підтримки Туреччини. Бої почалися по всій лінії фронту в Карабаху. Як повідомляє BBC News Україна, за радянських часів Нагірний Карабах був регіоном з вірменською етнічною більшістю, який контролювався владою Азербайджану. Коли Радянський Союз почав розпадатися наприкінці 1980-х, регіональний парламент Нагірного Карабаху проголосував за те, щоб стати частиною Вірменії. Це призвело до етнічних сутичок, і – після проголошення Вірменією та Азербайджаном незалежності від Москви – повномасштабної війни. Вірменські сили отримали повний контроль над Нагірним Карабахом до того, як у 1994 році оголосили про припинення вогню

рігає життя людей: «Один солдат написав мені, що зараз там немає жодної людини, яка б не молилася. Брат з нашої церкви, який зараз перебуває в Карабасі, розповів, що згадав, як мама говорила йому: «Читай Євангеліє». Він сів, щоб прочитати уривок. У цей момент над ним пронеслася куля. Якби він стояв, то не був би живий». «Ми молимося, щоб весь народ відкрив своє серце і повернувся до Бога», – додав пастор. За словами прем'єра Вірменії, конфлікт між Азербайджаном і Вірменією може вилитися у велике міжнародне зіткнення.

за посередництвом Росії. Ще Вірменія захопила частину земель навколо Нагірного Карабаху, які належали Азербайджану. Після цього Нагірний Карабах залишався частиною Азербайджану, але керувався етнічними вірменами за підтримки вірменського уряду. Фактично, регіон став незалежною республікою, яку ніхто не визнав. Незалежність її не визнала навіть Вірменія. Про мир Вірменія та Азербайджан не домовилися. Протягом останніх трьох десятиліть тривали сутички, а в результаті останнього серйозного спалаху у 2016 році загинули десятки військових з обох боків.

ДВА НАЙВАЖЛИВІШІ ПИТАННЯ

Здавна великі філософи і розумні люди шукали відповідь на два питання: у чому сутність сущого; у чому сенс життя?

Мудреці Єгипту, волхви Вавилону, античні мудреці вважали, що з розвитком науки і знань у людей не залишиться питань. Але Еммануїл Лаплас, французький астрофізик XIV століття, писав: «Наші знання – коло, а зовнішнє коло – незнання, і чим швидше росте коло пізнань, тим швидше росте коло нашого незнання».

Коли астрономи нарахували понад 200 тисяч галактик, фізика винайшла квантові технології, а генетики проникли в таємницю ДНК, суспільство прийшло до висновку наймудрішого Сократа: «Я знаю, що я нічого не знаю».

Багато вчених приходять до висновку, що гармонійно влаштований світ з його законами, життям і різноманітністю не міг виникнути випадково.

Суть сущого

Але якщо все суще – наслідок створення, то Бог, знаючи все від початку і до кінця, бачив повстання херувима, якого Він Сам же і створив. «Ти ж сказав був у серці своєму: Зійду я на небо, повище зір Божих поставлю престола свого, і сяду я на горі збору богів, на кінцях північних, підіймусь понад гори хмар, уподібнюсь Всевишньому!» (Ісаї 14:13-14).

Син зорі був створений настільки прекрасним, що зумів звести третину духів з Царства неба – і Бог скинув їх (Єзекіїла 28:13-17). «І Ангелів, що не зберегли початкового стану свого, але кинули житло своє, Він зберіг у вічних кайданах під темрявою на суд великого дня» (Юди 1:6).

Знаючи про це все від вічності, Бог вирішує створити людину. «І сказав Бог: Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою...» (Буття 1:26-а).

З першої сторінки Біблії Бог

говорить про Себе у множині. Протягом всієї історії людства Він відкривався як Єдиний Бог у трьох Особах: Отець, Син і Дух Святий. Людина створена за образом Творця. Вона складається з тіла, душі і духа, але вона – особистість.

Але навіть Бог творив духів і людей, якщо від початку знав, що вони відпадуть, зробивши зло? Сутність Всевишнього – в Його любові. Алюбов таємницею не буває. Вона прагне виразити себе. Тому перш ніж творити, Бог записав у вічній книзі, що Син Його втілиться в людину, щоб взяти на Себе прокляття людей і позбавити їх від вічної погібелі.

«Тоді Я сказав: Ось іду, в свої книжки про Мене написано, щоб волю чинити Твою, Боже!» (Євреїв 10:7). Сутність всього сущого – у любові Бога-Творця. «А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками» (Римлян 5:8).

Сенс життя

Якщо сутність сущого – у прояві Божої любові, то сенс розумного творіння повинен полягати у відповіді на цю сутність. «Бо Христова любов спонукує нас, що думають так, що коли вмер Один за всіх, то всі померли. А вмер Він за всіх, щоб ті, хто живе, не жили вже для себе самих, а для Того, Хто за них був умер і воскрес» (2 Коринтян 5:14-15).

Усі життєві потреби душі і тіла мають кінець, і якими б різноманітними

вони не були, кожна людина колись усвідомить їх марнотність і безглуздість у контексті вічності. Тільки один сенс залишиться з нами назавжди: в яких я відносинах з Богом?

У відповіді на це питання і полягає сенс життя, і чим швидше на нього ми правильно відповімо, тим менше розчарувань і горя зазнаємо.

Ось як радить вирішити його Біблія: «Бо коли ти устами своїми визнаєш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведності, а устами ісповідуємо для спасіння. Каже бо Писання: Кожен, хто вірує в Нього, не буде засоромлений. Бо нема різниці поміж юдеєм та гелленом, бо той же Господь є Господом усіх, багатий для всіх, хто кличе Його. Бо кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений» (Римлян 10:9-13).

Людина, яка не вірить в Ісуса Христа, робить інший добровільний вибір – пізнавати зло і бути приреченою на смерть і вічне пекло, вічне розділення з Богом.

Господь заплатив на Голгофі ціну за гріхи всіх розумних і вчених людей. І Він очікує, що кожен, хто почує цю Добру Звістку, не залишиться байдужим і з вірою в воскреслого Ісуса Христа попросить прощення і визнає Його Господом свого життя.

Рішення відповісти на любов Всевишнього кожен приймає особисто. Це означає і тимчасовий, і вічний сенс життя кожної людини.

Видатний вчений-фізик, математик і філософ Блез Паскаль, який за гнучкість і проникливість розуму визначив одним з трьох найвидатніших математиків за всю історію людства, говорив: «Є три категорії людей: одні знайшли Бога і служать Йому – вони розумні і щасливі. Інші не знайшли і не шукають Його – вони божевільні і нещасні. Ще інші не знайшли, але шукають – вони розумні, але все ще нещасні... Впокори, немічний розум, замовкни, безумна природо! Пізнай, що людина – істота нескінченно незрозуміла, і запитай у свого Творця-Владки про невідомий тобі істинний твій стан. Послухай Бога».

Сергій ІВАНІЛОВ.

З МУЗИКОЮ І ФОНОВИМИ ЗВУКАМИ ІЗРАЇЛЮ: СОТНІ АКТОРІВ ОЗВУЧАТЬ АУДІОБІБЛІЮ

Польський актор і режисер працює над звуковим «супервиробництвом» Біблії з використанням професійних акторів, музики і фонових звуків, щоб дозволити слухачам повністю зануритися в Святе Письмо. Про це пише ІА «Світогляд» з посиланням на The Christian Post.

Кшиштоф Чечот, один з найвідоміших акторів Польщі, наймає сотні акторів озвучування – від знаменитостей до звичайних людей – щоб допомогти оживити Біблію разом з оригінальною симфонічною музикою і фоновими звуками, записаними в Ізраїлі.

У той час як у попередніх біблійних аудіодрамах використовувався стереозвук, у The Audio Bible замість цього використовується бінауральний запис, «вражаючий 3D-звуковий простір, який можна відобразити за допомогою звичайних навушників», йдеться на вебсайті продукту.

«Це не тільки аудіокнига – це епічний досвід для вашої душі – подорож, яку повинен зробити

кожен», – йдеться в повідомленні. Чечот, який отримав нагороду за свою роботу на радіо, сказав, що хоче, аби The Audio Bible «відчувалася як кінематографічний звук». Він описав проєкт як «прекрасний інструмент для щоденних роздумів і практик для мільйонів американців і англомовних користувачів по всьому світу».

«Коли ви заплуєте очі, ви повинні бути всередині історії, тому що слово має силу, але також слово має простір», – сказав він, додавши, що його команда записувала в Ізраїлі «звуки духа цього місяця».

«Ми були в Єрусалимі, були і в пустелі, на Мертвому морі, в Єрихоні», – розповів актор, додавши, що в цих місцях вони записували звуки

натовпу, людей на ринку, тварин тощо. У Польщі було продано 145 000 копій польської Аудіобіблії Чечота, на створення якої пішло три роки, а її канал на YouTube набрав 5,4 мільйона переглядів. Тепер він сподівається охопити мільйони людей за

допомогою англійського видання. В англійському виданні жінки будуть виконувати половину читань Нового Заповіту, а творці будуть наймати читачів з кожної місцевості, щоб слухачі чули «голос з кожного регіону». «Священна книга належить

кожному, – наголошується на сайті проєкту. – Таким чином, Аудіобіблію створили архієпископ і головний рабин, католики, протестанти, євреї, агностики, люди незліченних професій і соціальних груп, старі і молоді, чоловіки і жінки – усі вони брали участь у записі».

Чечот пояснив, що Аудіобіблія призначена не тільки для віруючих, а для «віруючих і невіруючих, людей інших культур і релігій, з іншим світоглядом, це культурний і соціальний проєкт». «Це потужний радіоспектакль з великою кількістю учасників», – сказав він.

За останні кілька років сучасні технології дозволили Писання досягнути мільйонів людей завдяки новим і новаторським способам.

У вересні повна Біблія вперше стала доступна американською жестовою мовою. Тепер вся Біблія доступна 70 мільйонам глухих у всьому світі безкоштовно в інтернеті, у соціальних мережах і в додатку для смартфонів.

ВІРУЮ

РІЧНИЦЯ БІБЛІЇ ГУТЕНБЕРГА: П'ЯТЬ ФАКТІВ, ЯКІ ВАРТО ЗНАТИ ПРО ПЕРШУ ДРУКОВАНУ КНИГУ

30 вересня відзначається 568-ма річниця з дня завершення друку першої частини видання Святої Біблії Йоганна Гутенберга. Біблія, яку видали в Майнці (Німеччина) 1452 року, вважається першою друкованою книгою, з якої розпочалася історія друкарства. Чим знаменита Біблія Гутенберга?

Йоганн Гутенберг, дозволив досягти високої якості і зробив революцію в книгодрукуванні. Завдяки йому книги стали доступні багатьом.

У 2001 р. Біблія Гутенберга була внесена ЮНЕСКО до списку документальної світової спадщини.

Як з'явилася Біблія Гутенберга

Біблія Гутенберга була надрукована на латині в його друкарні в Майнці в 1452-1454 роках. Гутенбергу довелося влізти в борги, щоб це реалізувати. Над Біблією працювали

були виконані пізніше вручну. Обидва томи включають 1282 сторінки. На кожній – дві колонки по 42 рядки. Тому в науковій літературі Біблію Гутенберга часто позначають як «В 42».

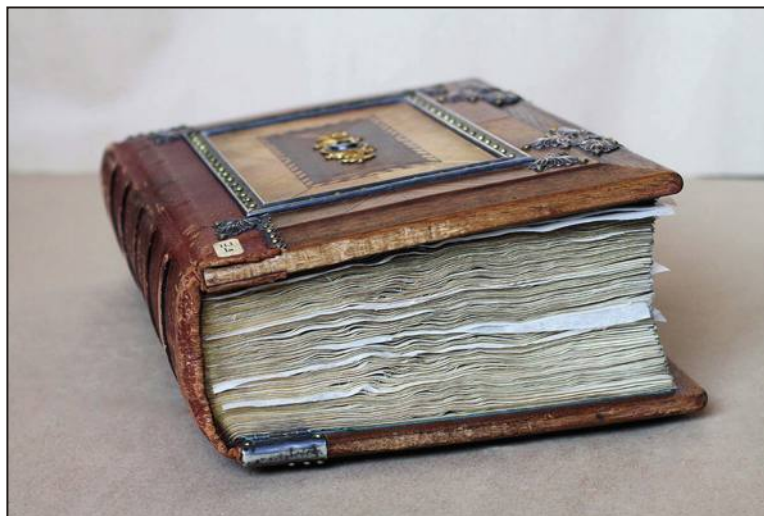
Скільки примірників було надруковано

Близько 180. З них 150 примірників – на папері і ще 30 – на більш благородному матеріалі – пергаменті. До нашого часу дійшли лише 49 примірників, причому не завжди повних: від деяких залишилися тільки один том або навіть окремі фрагменти. 13 примірників зберігаються в Німеччині, в університетських та державних бібліотеках. Інші примірники Біблії Гутенберга, яка в XV столітті продавалася і приватним особам, – зберігаються у США, Великобританії, Франції, Бельгії, Данії, Польщі та інших країнах.

Біблія Гутенберга в Росії

Два примірники Біблії Гутенберга зберігаються в Москві: один – у Російській державній бібліотеці, ще один – у бібліотеці МДУ. Обидва після Другої світової війни були як «трофеї» таємно вивезені з Лейпцига до Радянського Союзу. Офіційно цей факт був визнаний тільки в 1993 році.

На виставці в Москві представлений фоліант, який зберігається в Російській державній бібліотеці.

А з Біблією Гутенберга з МГУ пов'язана незвичайна кримінальна історія. Восени 2012 року троє колишніх співробітників ФСБ (один з яких, полковник Сергій Ведіщев, був призначений проректором університету і здійснював нагляд за сховищем МГУ) викрали два томи Біблії і спробували продати їх за 40 млн рублів. Їх спіймали. Ведіщев отримав три з половиною роки колонії загальногосподарського режиму, його співлиники (майор і капітан ФСБ) – рік і рік і два місяці.

Скільки коштує сьогодні Біблія Гутенберга

На це питання відповіді нелегко,

тому що лише деякі примірники Біблії Гутенберга зберігаються сьогодні в приватному володінні, а державні та університетські бібліотеки їх, природно, на антикварний ринок не виносять. У 1987 році японський видавничий концерн придбав в американського колекціонера тільки один том Біблії Гутенберга за п'ять з гаком мільйонів доларів.

А коли в 2010 році Біблія Гутенберга вирушила з Берліну на виставку в Південну Корею, її застрахували на 25 мільйонів доларів.

ВЕРБЛЮДОВІ ЛЕГШЕ ПРОЙТИ КРІЗЬ ГОЛЧИНЕ ВУШКО...

Зазвичай повчання про вірність Богові звучать у часи труднощів, бідності, хвороб, трагедій. Але чи лише такі обставини випробовують християнина?

За останнє десятиріччя рівень достатку багатьох наших співвітчизників помітно змінився. Багато хто може дозволити собі відпочинок у Середземномор'ї. Проте лише однієї цим задоволені. Така тенденція: більше коштів – більше витрат – більше потреб. І меж цьому немає. А тому завжди є причина для невдоволення.

Великі гроші дають великі можливості. І для того, щоб не стати керованим грішми, потрібне неабияке самовладання та самодисципліна. Дуже багаті люди, життя яких не зруйноване грішми, мають зважене ставлення до них. Тобто вони володіють ситуацією, а не вона ними.

Приклад вірності

«Був чоловік у країні Уц, на ім'я йому Йов. І був чоловік цей невинний та праведний, і він Бога боявся, а від злого втікав. І народилися

йому семеро синів та три дочки. А маєток його був: сім тисяч худоби дрібної, і три тисячі верблюдів, і п'ять сотень пар худоби великої, і п'ять сотень ослиць та дуже багато рабів. І був цей чоловік більший від усіх синів сходу» (Йов 1:1-3).

Великі багатства не перешкодили Йову бути бездоганим перед Богом. У часи труднощів він нагадував: «Чи бажання убогих я стримував, а очі вдовицам засмучував? Чи я сам поїдав свій шматок, і з нього не їв сирота?.. Якщо ж бачив гинучого без одежі, і вбрання не було в сіромахах, чи ж не благословляли мене його стегна і руном овечок моїх він не грівся?.. Чи я золото клав за надію собі, чи до щирого золота я говорив: «Ти безпека моя»? Чи тишився я, що велике багатство моє, й що рука моя стільки надбала?.. Хіба люди намету мого не казали: «Хто покаже такого, хто з м'яса його не наситився?». Чужинець на вулиці не ночував, я двері свої відчиняв подорожньому» (Йов. 31:16-33). Незвична характеристика заможної людини...

Йов пройшов важливі випробування, коли був на висоті свого успіху. Можливо, це й дало йому силу вистояти, коли він почав все втрачати.

В епіцентрі життя Йова завжди був Бог.

Заручники багатства

Про зовсім інше ставлення до багатств читаємо в розповіді про багатого юнака, який підійшов до Ісуса Христа зі словами: «Учителю Добрий, що робити мені, щоб вичне життя успадкувати?» (Мр. 10:17). Ісус запитав, чи знає той заповіді. Юнак відказав: «Учителю, це все виконав я ще змалку». Ісус же поглянув на нього з любов'ю і промовив йому: «Одного бракує тобі: іди, розпродай, що маєш, та вбогим роздай – і матимеш скарб ти на небі! Потому приходи та й іди вслід за Мною, узавши хреста». А він засмутився тим словом і пішов, зажурившись, бо великі маєтки він мав! І поглянув Ісус та й сказав Своїм учням: «Як тяжко отим, хто має багатство, увійти в Царство Боже!» (Мр. 10:20-24).

Юнак став заручником свого багатства. Коли потрібно зробити вибір між Богом та грішми, такі люди зазвичай виберуть гроші. Тому Ісус Христос і застерігав: «Не можете Богові служити й мамоні» (Мт. 6:24).

«Учні ж жахнулися від слів Його. Тоді Ісус знов у відповідь сказав до них: «Мої діти, як тяжко отим, хто надію кладе на багатство, увійти в Царство Боже! Верблюдові легше пройти через голчине вушко, ніж багатому в Боже

Царство ввійти!» (Мр. 10:24-25).

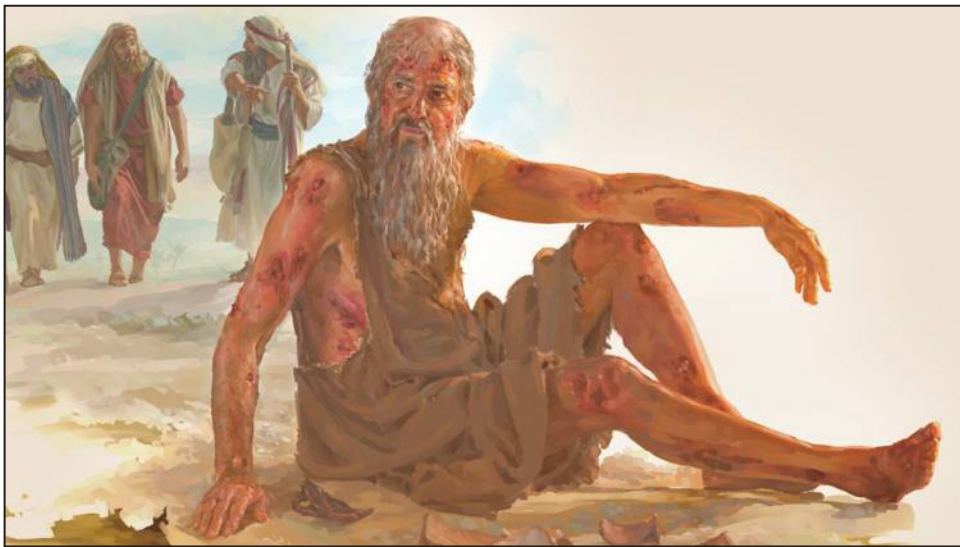
Влада грошей часто нищить найкращі людські чесноти. В її тенетах опинилися Ананій і Сапфіра. В той час «люди, що ввірували, мали серце одне й душу, і жоден із них не вважав що з маєтку свого за своє, але в них усе спільним було... жоден із них не терпів недостачі: бо хто мав поле чи дім продавали і заплату за продаж приносили, та й клали в ногах у апостолів, і роздавалося кожному, хто потребу в чім мав» (Дії 4:32-35).

Продавши, як і інші, своє майно, Ананій і Сапфіра не змоги відірвати його від свого серця. Як наслідок, вони поплалися власним життям. Ось наскільки згубна пристрасть до грошей!

Соломон просив Бога: «...убозтва й багатства мені не давай! Годуй мене хлібом, для мене призначеним, щоб я не переситився та й не відрікся, і не сказав: «Хто Господь?», і щоб я не збіднів і не крав, і не зневажив Ім'я мого Бога» (Пр. 30:8-9).

«Хто ж тоді може спастися?», – бідкалися учні. «Ісус же поглянув на них і промовив: «Неможливе це людям, а не Богові. Бо «для Бога можливе все!» (Мр. 10:26-27). Лише з Божою допомогою можна вистояти перед будь-якими спокусами.

Ігор КРОЩУК.

ЧОМУ СП'ЯНІВ НОЙ?

Коли в Кані Галілейській Ісус перемінив воду на вино, Він в одну мить відтворив велике чудо, яке щорічно відбувається по всій землі від днів творіння, – дивовижний механізм виноградної лози, що вбирає воду своїми коріннями і сонячне світло своїми листям, повільно перетворюючи їх на сік своїх грон.

Ще донедавна (до винаходу пастеризації, консервування та холодильних установок) виноробство було єдиним способом заготівлі та зберігання напоїв. Зазвичай заготовлювалося вино, що отримується шляхом природного бродіння і має міцність близько 12% об'ємної частки (об.).

Тож не дивно, що коли після потопу Ной знову почав обробляти землю, він насадив виноградник. Але призвело це до досить серйозних для історії людства наслідків: «І пив він вино та й упився, й обнажився в середині свого намету. І побачив Хам, батько Ханаанів, наготу батька свого, та й розказав обом братам своїм надворі. Узяли тоді Сим та Яфет одежину, і покладали обидва на плечі свої, і позадували, та й прикрили наготу батька свого. Вони відвернули дозаду обличчя свої, і не бачили наготи батька свого. А Ной витверезився від свого вина, і довідався, що йому був учинив його син наймолодший. І сказав він: Проклятий будь Ханаан, він буде рабом рабів своїх браттям!» (Буття 9:21-25). Складається враження, що ефект від вживання вина став несподіванкою як для самого Ноя («Ной був чоловік праведний і невинний у своїх поколіннях. Ной з Богом ходив» – а така характеристика в будь-якому суспільстві передбачає помірність і стриманість), так і для його сім'ї

– саме цим може пояснюватися неадекватна реакція Хама. Неприємність із Ноем стала першим описаним випадком алкогольного сп'яніння.

Трохи хімії

Спробуймо знайти розумне пояснення цьому факту, а для цього розглянемо механізм впливу алкоголю (етанолу) на організм. Ефекти, що виникають в організмі людини в результаті впливу етанолу, найбільшою мірою залежать від ступеня накопичення ацетальдегіду, який утворюється в результаті окислення етанолу.

Ацетальдегід – високотоксична речовина. Саме вміст у крові ацетальдегіду і швидкість його утилізації визначає клінічну картину алкогольної інтоксикації. Організм прагне якомога швидше позбутися вільного ацетальдегіду через реакцію окислення з утворенням оцтової кислоти.

Цей процес, званий біологічним окисленням, протікає в мітохондріях клітин. При дефіциті кисню система ферментів біологічного окислення працює зі зниженим навантаженням,

в результаті чого ефекти, властиві алкогольному сп'янінню, виражаються більшою мірою, ніж при нормальній кількості кисню.

Багатьом мандрівникам, які відвідували високогірні райони Південного Кавказу, довелося випробувати на собі тягар «гостинності» Місцеві жителі часто втягують їх у гру, яка стала мало не елементом культури, коли відмова від спільного і рівного вживання вина оголошується неповагою до вікових народних традицій. Кінцева мета цієї забави – доведення гостя до несамовитого стану, щоб упевнитися в перевазі горня перед «слабаками знизу».

Не усвідомлюючи того, горці, організми яких адаптовані до умов високогір'я, користуються ефектом впливу гіпоксії на метаболізм алкоголю, що виникає при зниженні атмосферного тиску, обумовленого підйомом на якісь півтори-два тисячі метрів.

Несподіванка для людства

Наскільки ж змінилися природні умови після потопу? Більшість дослідників погоджуються з тим, що допотопна земна атмосфера (звана в Бутті 1:7 «твердою»), була оточена паровою оболонкою, потужність якої була еквівалентна 12-метровому шару рідкої води.

Саме руйнування цієї оболонки стало причиною сорокаденної зливи під час потопу. Завдяки «воді над твердою», які служили парниковим екраном, на всій допотопній землі панував теплий тропічний клімат, організми були менш схильні до згубної дії космічного випромінювання, а величина атмосферного тиску перевищувала теперішню більш ніж у два рази. Тому алкогольний ефект від вживання сухого вина цілком міг бути таким самим, як сьогодні від вживання кисломолочних продуктів.

Руйнування оболонки, що оточувала земну атмосферу до потопу, призвело до падіння атмосферного тиску (а разом з ним і парціального тиску кисню) більш ніж удвоє, що не могло не позначитися на метаболізмі етанолу.

Таким чином, сп'яніння дійсно мало стати для Ноя великою несподіванкою, якщо взагалі не першим такого роду переживанням для всього людства. І це ще одне непряме підтвердження достовірності біблійного викладу подій.

Сергій ГОЛОВІН.

Християнський науково-апологетичний центр.

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ І СОН

Кілька років тому я пережив тривалий сезон безсоння. Засинав легко, але міг прокинутися о другій-третьій ночі і годинами дивитися у стелю.

Я не розумів, у чому річ. Я був молодим і регулярно займався спортом. Звісно, іноді стикався зі стресовими сезонами, як і всі, але загалом вів збалансоване життя.

Я спробував ряд рішень. Купив новий матрац. Зменшення кількості кофеїну. Покращення харчування. Я не знав, що ще спробувати, поки головний винуватець не виявив себе: технологія. Я зрозумів, що використовую смартфон увесь день.

Перш ніж заснути, ми з дружиною дивилися фільми, лежачи в ліжку, а комп'ютер був між нами. Далі під нудні безсонні години я читав статті на своєму телефоні. І природно, мій телефон став першим предметом, до якого вранці доторкається рука і який першим бачать очі.

У результаті моє тіло виробляло менше мелатоніну ввечері, і мій розум був неспокійним під час сну. Ці здавалося б, добрі об'єкти – телефон і комп'ютер – постійно пов'язували мій розум з роботою, відволіканням уваги та поляризованим світом.

Коли я це зрозумів, то спланував свій день – і в результаті почав і правильно діяти, і краще спати. Тепер я намагаюся не хапатися за телефон, не переглядати електронні листи та не перевіряти повідомлення, поки не вийду зі спальні, не поснідаю і не проведу тривалий якісний час із Богом (використовуючи друковану Біблію, а не віртуальну).

Я користуюся телефоном і комп'ютером у робочий час, але відкладаю їх під час обіду і не перевіряю до наступного дня. Усі

сповіщення та шуми вимкнено. Протягом дня я виділяв хвилини для роботи з електронними листами, повідомленнями та соціальними мережами, залишаючи великі відрізки часу для творчої безперебійної роботи.

Вечорами я частіше читаю друковані книги, ніж переглядаю фільми чи серіали. Коли ми з Сарою дивимось щось разом, ми це робимо у вітальні, де телевизор – за кілька метрів від нас.

Для щотижневого суботнього відпочинку я намагаюся використовувати технологію скупо і цілеспрямовано (тобто для відеодзвінків родичам). Під час ізоляції через пандемію, коли світ став віртуальним, а взаємодії – різноманітними, я запровадив правило на WhatsApp: попросив людей не пересилати мені посилання чи зображення з інших джерел, а надсилати лише ті повідомлення, які вони хочуть особисто мені написати.

Іноді я не дисциплінований і порушую деякі з цих правил. Але загалом ця система допомогла мені бути більш зосередженим, продуктивним, емоційно відкритим та спокійним.

Тепер вночі я сплю міцніше, а вдень працюю з більшою концентрацією уваги та меншою тривогою.

Рене БРЮЕЛЬ.

Пастор євангельської церкви. Рим.

ДЕ ТИ, ГОСПОДИ...

Людина шепотіла:

– Господи, поговори зі мною...

І лугові трави співали. Але людина не чула.

І вигукнула тоді людина:

– Господи, поговори зі мною!

І грім з блискавкою прокотився по небу.

Але людина не чула.

Вона озирнулася навкруги і сказала:

– Господи, дозволь мені побачити Тебе.

І зорі яскраво засяяли. Але людина цього не бачила.

Вона закричала знову:

– Боже, покажи мені видіння!

І нове життя було народжене навесні.

Але людина і цього не помітила.

І заплакала людина у відчай:

– Доторкнися до мене, Господи,

і дай мені знати, що Ти – тут, що Ти є...

Господь пустив метелика, і той доторкнувся до людини.

Але, людина, змахнувши з плеча метелика, пішла геть...

«Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила і Божество, думанням про твориво стає видиме. Так що нема їм виправдання»

(Римлян 1:20).

БОГ І ПЕРУКАР

Один чоловік прийшов до перукарні, щоб його підстригли й поголили. Він розговорився з майстром, який його обслуговував. Говорили про різне. І раптом мова зайшла про Бога.

Перукар сказав:

– Що б ви мені не говорили, а я не вірю, що Бог є.

– Чому? – перепитав клієнт.

– Ну, адже це ж і так ясно. Достатньо вийти на вулицю, щоб переконатися, що Бога немає. От скажіть, якщо Бог існує, звідки стільки хворих людей? Звідки безпритульні діти? Якби Він дійсно існував, не було б ні страждань, ні болю. Важко уявити собі люблячого Бога, який допускає все це.

Клієнт на мить задумався, але вирішив промовчати, щоб не вступати в суперечку. Коли перукар закінчив свою роботу, клієнт пішов. Вийшовши з перукарні, він побачив на

вулиці зарослого і неголеного чоловіка. Здавалося, той не стригся цілу вічність, настільки неохайно він виглядав.

Тоді клієнт повернувся до перукарні і сказав перукареві:

– Знаєте, що я вам скажу? Перукарів не існує.

– Як це? – здивувався перукар. – А як же я? Я ж перукар.

– Ні! – вигукнув клієнт. – Їх не

існує, інакше не було б таких зарослих і неголених людей, як он той чоловік, який йде по вулиці.

– Але ж, добродію, справа тут не в перукарях. Просто люди самі до мене не приходять.

– У тому й річ! – підтвердив клієнт. – І я про те ж: Бог є. Просто люди не шукають Його і не приходять до Нього. Ось тому у світі так багато болю і страждань.

ВІРУЮ

СІМ ВІДОМИХ КАРТИН ПРО ХОРОБРІСТЬ БІБЛІЙНИХ ГЕРОЇВ

Біблія – скарбниця історій про людей як добродетельних, так і дуже злих, як сильних, так і слабких.

Іх історії протягом віків слугують сюжетами для живопису. Це допомагає краще зануритись в подію, прожити її та побачити інший бік героя чи героїні. Одна з тематичних ліній, представлена в живописі, – це хоробрість. У цьому матеріалі ви зможете побачити сім біблійних історій через призму картин відомих художників. Це історії про людей, які перемогли страх і виконували Божу волю, навіть ризикуючи життям.

«Тварини заходять в ковчег», 1570 р., Якопо Бассано

Ной отримав завдання від Бога підготуватися до потопу, який стане судом Бога над світом, де панує гріх. Люди, дивлячись на нього, бачили несповна розуму старого, який десятки років будував на суші ковчег.

На картині Якопо Бассано зображено період, коли Господь почав приводити до Ноя тварин.

«Господь сказав до Ноя: Увійди ти і вся твоя родина в ковчег, бо тебе одного з цього роду побачив я праведним передо мною. Зо всякої чистої скотини візьмеш по семеро до себе, самців і самиць, а з нечистої скотини по парі, самця й самицю. З птаства піднебесного теж по семеро, самців і самиць, щоб зберегти живим насіння по всій землі. Ще бо сім днів, і я пошлю дощ на землю, сорок днів і сорок ночей, і вигублю з лица землі всі створіння, що їх я створив. І зробив Ной усе, як велів йому Господь» (Буття 7:1-5).

«Рут на полі з Боазом», 1825 р., Юліус Шнор фон Каролсфельд

Бути іноземкою важко. Особливо якщо твій народ вважається нечестим. Моавитянка Рут вийшла заміж за єврея, коли його сім'я шукала прихисток від голоду на її землях. Через кілька років помирають її свекор, чоловік та його брат. Вона лишається сам на сам з суворою реальністю світу, де жінка ледве могла прожити без допомоги чоловіка. І все ж вирішує замість повернення до батьків піти на батьківщину чоловіка та піклуватися про його

літню мати. Згодом Рут помічає місцевого вояку Боаз, який бере дівчину за дружину.

«І відповів Боаз і сказав їй: Докладно розповіджено мені все, що зробила ти з своєю свекрухою по смерті твого чоловіка, і ти кинула батька свого й матір свою та край свого народження, і пішла до народу, якого не знала вчора-позавчора. Нехай Господь заплатить за чин твій, і нехай буде нагорода твоя повна від Господа, Бога Ізраїлевого, що ти прийшла сховатися під крильми Його!» (Рут 2:11-12).

«Саул і Давид» (1660–1665), Рембрандт ван Рейн

Давид був молодим пастушком, коли пророк Самуїл таємно помазав його на царство в Ізраїлі. Він повірив слову, але розумів, що поки править цар Саул, йому треба буде чекати. Саул тим часом вчинив непослух перед Богом і втратив благословення. Його мучили духовні атаки, і лише музика могла його заспокоїти в моменти нападів. Коли Давида найняли грати для Саула на лірі, він слухняно це робив. Проте Саул не раз намагався вбити Давида! Граючи для параноїдального та нестриманого царя, юнак не раз ризикував своїм життям. Проте віддавши все в руки Бога в молитвах, деякі з яких увійшли в книгу Псалмів, він перемагав свої страхи.

«І бувало, коли злий дух від Бога нападав на Саула, то Давид брав гусли та й грав своєю рукою. І легшало Саулові, і ставало йому добре, і відступав від нього той злий дух» (1 Самуїла 16:23).

«Даніїл відповідає царю», 1892 р., Брайтон Рів'єр

Даніїл опинився разом зі своїм народом в полоні вавилонського царя Навуходоносора. Після трьох років навчання він став служити царю і був вдвітьох розумніший за всіх вішунів та чародіїв, які були при цареві. Так він заслужив почесні та отримав відповідальну посаду. Навіть коли влада у Вавилоні перейшла до Мідо-Перського царства, Даніїл залишився на посаді, яку можна прирівняти до посади сучасного прем'єр-міністра. Проте він набув ворогів серед інших слуг нового царя Дарія! Вони знали, що чоловік щоденно молиться до Бога, і вирішили влаштувати йому пастку. Цар

не побачив нічого підозрілого в їх пропозиції, щоб протягом 30 днів люди не зверталися з проханнями ні до кого з людей чи богів, окрім царя Дарія. Він видав відповідний наказ, порушник якого мав бути вкинутий до левової ями. Попри жадливе розпорядження Даніїл продовжував молитися Богу. І коли його вкинули в яму, Господь затулює пащі тварин, і чоловік вийшов неушкоджений.

«Того часу цар устав за зірничі на світанку, і в поспіху пішов до лев'ячої ями. А як цар наблизився до ями, до Даніїла, то кликнув сумним голосом. Цар заговорив та й сказав до Даніїла: Даніїле, рабе Бога Живого, чи твій Бог, Якому ти завжди служиш, міг урятувати тебе від левів? Тоді Даніїл заговорив із царем: Царю, наввіки живи! Мій Бог послав Свого Ангела, і позамикав пащі левів, і вони не пошкодили мені, бо перед Ним знайдено було мене невинним, а також перед тобою, царю, я не зробив шкоди» (Даніїла 6:20-23).

«Святої Естер», 1865 р., Едвард Армітидж

Естер була простою дівчиною, яка стала кандидаткою на дружину царя Персії. Її привели в палац силою, і непокоря могла коштувати їй життя. Навіть коли вона стала дружиною царя Артаксеркса, вона не була захищена від небезпеки та приховувала свою єврейську етнічність. Будь-яке порушення протоколу чи натяк на неповагу до царя та його влади каралися смертю. Проте, дізнавшись, що чиновник Гаман хоче винищити її народ, Естер порушила протокол, прийшла до царя без запрошення та запросила його до себе на святкування. Там вона розкрила правду про те, що вона єврейка, а також звинуватила Гамана в його жорстоких планах.

«І сказав цар до Естери також другого дня при питті вина: Яке жадання твоє? І буде тобі дане. І яке прохання твоє? Якщо побажаєш аж до половини царства, то буде зроблено! І відповіла цариця Естер та й сказала: Якщо знайшла я ласку в очах твоїх, о царю, і якщо це цареві вгодне, нехай буде дане мені життя моє на жадання моє, а народ мій на прохання моє! Бо продані ми, я та народ мій, на вигублення, на забій та на погибіль... Та коли б ми були продані на рабів та на невольниць, мовчала б я, бо цей утиск був би не вартий царєвого занепокоєння... Тоді сказав цар Ахашверош, і повів до цариці Естери: Хто то він, і де той, що його серце наповнило його відвагою чинити так? І сказала Естер: Ненависник та ворог це злий Гаман! І Гаман перелякався перед обличчям царя та цариці...» (Естер 7:2-6).

«Ілля в пустелі», 1818 р., Вашингтон Олстон

Ілля жив в часи, коли цариця Єзавель вирішила знищити всіх посланців Бога, а особливо Іллю. Віра Іллі – однієї з показових в Біблії: вірою він переміг служителів Ваала, викликав

дощ, творив чудеса – але навіть сильні пророки бувають пригнічені. Ілля відчував біль за свою країну, за рішення, які приймали цар та його жорстока дружина Єзавель. Він знав, що може стати наступним мучеником, і мусив постійно переховуватися у тих місцях, які вказував йому Господь. Саме в ті відлюдні місця Бог посилав йому через воронів м'ясо та хліб.

«І він пішов, і зробив за Господнім словом: і пішов, й осівся при потоці Керіті, що навпроти Йордану. А круки приносили йому хліба та м'яса вранці, і хліба та м'яса ввечері, а з потоку він пив» (1Царів 17:5-6).

«Мучеництво Степана», 1645 р., Бернардо Кавалліно

Коли рання церква почала рости, виникли проблеми. Новонавернені греки нарікали, що їх вдови отримують недостатньо допомоги. Тоді апостоли обрали кількох представників громади, які могли б вирішувати ці проблеми. Серед них був Степан. Він був чоловіком віри та сили, творив чудеса. Саме тому про нього знали як друзі, так і вороги. Вони привели Степана на суд до первосвященника, звинувачуючи в тому, в чому був звинувачений свого часу Спаситель: що Ісус зруйнує храм за три дні. Сьомий розділ Дій апостолів присвячений проповіді, яку на місці суду виголосив обвинувачений. Після цього його закидали камінням до смерті.

«А Степан, повний Духа Святого, на небо споглянув, і побачив Божу славу й Ісуса, що по Божій правіці стояв, і промовив: Ось я бачу відчинене небо, і Сина Людського, що по Божій правіці стоїть!.. Та вони гучним голосом стали кричати та вуха собі затуляти, та й кинулися однодушно на нього!.. І за місто вони його вивели, і зачали побивати камінням його. А свідки плащі свої склали в ногах юнака, який звався Савлом. І побивали камінням Степана, що молився й казав: Господи Ісусе, прийми духа мого!.. Упавши ж навколішки, скрикнув голосом гучним: Не залічи їм, о Господи, цього гріха! І, промовивши це, він спочив...» (Дії 7:55-60).

РЕЖИСЕР СВІТУ

Часто люди кажуть: «Я не вірю в Бога, бо у світі є зло». Але якби хтось сказав: «Я думаю, що нема добрих режисерів, бо усі фільми, які я дивлюсь, якісь погані...» – чи логічний це аргумент? Проте вже сам цей аргумент визнає, що добрий світ можливий, адже зло – це відсутність добра.

Як же побудувати добрий світ? Чезер еволюцію? Проте в еволюційній моделі ми повинні щоразу вдосконалюватися. І якщо еволюціонуватимемо достатньо довго, то нарешті станемо «якісним фільмом». Та якщо еволюція – це процес покращення, то чому в нас більше війн, більше насильства, більше несправедливості, більше зла? І наш фільм не те що не стає кращим,

він стає якимсь трилером.

Можливо, це правда, яку ми боїмося визнати? Ми не можемо створити добрий світ, бо ми – погані режисери. У нас свої недоліки, гріховні бажання. Розвиток науки й технологій не вирішує проблеми зла, криміналу, жадібності та обману. Проблема полягає у людському серці, незалежно від того, як швидко ми «еволюціонуємо».

Ми – егоцентричні і шукаємо лише свого. Власне, у цьому вся суть еволюції (виживає найсильніший).

Головні запитання

Чи подобається такий світ Богові? Біблія говорить, що «все, що в світі: пожадливість тілесна, і пожадливість очей, і пижа життєва, це не від Отця, а від світу». Світ живиться пожадливостями тіла («треба це»), пожадливостями очей («хочу це») і життєвою пихою («Я особливий», «Я заслуговую на це»). Хіба це не причина більшості проблем на світі? І хіба не оці три пожадливості ненависні для Бога?

Чи Бог керує усім цим? Біблія каже, що і так, і ні. Бог Всемогутній, але Він також дає нам волю приймати рішення. Він не виправляє кожну нашу дію

чи вчинок. Ця свобода волі може призвести до «поганого фільму». І хоча Бог – Цар усієї землі, Біблія все ще називає диявола «князем світу цього».

Чи цей світ – це Боже Царство? Біблія каже, що ні. Ісус промовив: «Мое Царство не із світу цього». Царство Боже невидиме і духовне. І хоча Ісус – Цар над усіма людьми, не всі прийняли Його за Царя у своїх серцях і життях. Ті ж, хто прийняв, став частиною Його невидимого Царства (навіть якщо живе ще в цьому світі, який не є Божим Царством).

Добрий світ...

Власне, Божий фільм ще не почався. Але цей день прийде! Біблія описує його так: «І засурив сьомий Ангел, і на небі зчинились гучні голоси,

що казали: Перейшло панування над світом до Господа нашого та до Христа Його, і Він зацарює на вічні віки!».

Того дня ми побачимо досконалий фільм, бо режисером його буде Сам Бог. У Бога є плани на кращій світ, і цей світ зовсім не буде схожим на той, в якому ми живемо зараз.

Бог – дуже добрий режисер. Ось короткий трейлер до Божого фільму: «Оце оселя Бога з людьми, і Він житиме з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними, і Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре, і не буде вже смерті. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося!»

У Бога є найкращий сценарій найкращого фільму, і Він так хоче, щоб ви були дієюю особою цього фільму.

БІЛЛІ ГРЕМ

ІСТИНА, ЯКА ЗВІЛЬНЯЄ

Що таке істина? Люди шукають її так само, як шукають свободу. Вчені шукають істину в фізичному світі. Філософи – у житті людини. Психологи – у діях і реакції людського мозку.

Незадовго до своєї смерті Ейнштейн сказав: «Я відчуваю, ніби закутий в ланцюги. Ловлю лише відблиск реальності, який тут же зникає. Якби я міг звільнитися від кайданів свого інтелектуального нікчемства, тоді б я зміг зрозуміти всесвіт, в якому живу».

Але сьогодні люди хочуть не тільки політичної та інтелектуальної свободи, вони хочуть бути вільними від вимог моралі. Розмірковують про секс так, як раніше ніхто собі не дозволяв. Думають, що все це зробить їх щасливішими, але стають ще нещаснішими. І руйнують не тільки свою моральність, але й свої душі. Є люди, які хотіли б позбутися християнського впливу і релігійних символів. Вони хочуть звільнитися від цього «рабства». Вони закликають прибрати Бога з життя народів. Але наші предки мали іншу думку. Вони закликали до релігійної свободи, але не до свободи від релігії: «Блаженний той люд, що Богом у нього Господь» (Пс. 32/33:12). Якщо позбудемося Бога, чи благословить Він наш народ?

Святе Письмо вчить, що у світі

вільні лише ті люди, які пізнали, що Христос – їхній Спаситель, Цар і Господь. Ісус Христос сказав: «... і пізнаєте істину, а істина вас вільними зробить!» (Ів. 8:32).

Що ж таке істина? Люди шукають її так само, як шукають свободу. Вчені шукають істину в фізичному світі. Філософи шукають її в житті людини. Психологи – у діях і реакції людського мозку. Наприкінці свого життя Гаутама Будда сказав: «Я все це шукаю істину».

Але ось з'являється найбільший із людей. І перед Своїми сусідами і друзями проголошує: «Я – істина!» (Ів. 14:6). Яка приголомшлива заява: «У Мені захована таємниця всієї істини – істини душевної, істини всесвіту, суспільства, наукової істини, філософської істини, істини релігійної».

Секрет всесвіту

Біблія говорить, що «Ним створено все» (Кол. 1:16) і «і все Ним стійть» (Кол. 1:17). Є щось, що з'єднує все у світі воедино, і вчені не можуть сказати, що це. Та одного разу ми зрозуміємо, що вся таємниця світобудови – у Христі. І якщо Він прибере Свою руку від нас хоч на п'ять секунд, ми розвіємося на порох. Він – істина! Вся істина!

Хтось, звичайно, може відкинути істину і думати при цьому, що став вільним. Але незабаром він зрозуміє, що потрапив у ще більше рабство, ніж те, у якому, як він думав, він був до цього.

Коли Христос сказав Своїм учням: «Я – істина» (Ів. 14:6), Він або сказав правду, або ж обманював і був богохульником. Чому ж вірити? Вибирати вам. Ви повинні вирішити для себе, хто такий Ісус Христос – обманщик, хворий, що загордився, або ж Той, Ким Він Себе називав: Бог у плоті, кінцева реальність та істина всесвіту. Але якщо Він – Бог та істина і Він велить слідувати за Ним, просто нерозумно відмовлятися від цього.

Бог вимагає посвяти

Істина потрібна всім, а Христос – це істина. Коли ви присвячуєте себе Йому, Він відновлює ваш розум найдосконалішим чином. Ви виявляєте новий вимір життя, якого раніше просто не помічали. Коли ви відкриваєте Христову істину, життя наповнюється світлом. У нього приходять мир, радість і почуття захищеності, які може дати тільки Бог.

Отже, Бог вимагає від вас однозначного рішення. Ісус сказав: «... Вам необхідно народитися згори» (Ів. 3:7), – тільки так можна потрапити в Царство Небесне.

Коли ви приходите до Христа, Він дарує вам справжню свободу: «Коли Син вас звільнить, то справді будете вільні» (Ів. 8:36).

Від чого звільняє Ісус

Він звільняє від покарання за гріх. Ми порушуємо заповіді Божі. Відкидаємо Його. Не відповідаємо Його вимогам. Ми – грішники. І через це відділені від Бога. Наш гріх ліг між нами і Богом – і Бог відвернувся і не чує нас.

Можете посміятися над цим. Але пам'ятайте: лише «нерозумні сміються з гріха» (Прип. 14:9), – так говорить Біблія. Ви можете сказати, що ваші промахи настільки незначні, що не заслуговують на увагу. Але Бог Святий і праведний, в Його очах ви згрішили, і між Ним і вами пробігла тінь. Ви відокремлені від Бога, Він не чує ваших молитов. Усі наші релігійні обряди – ніщо в Його очах. Можете приховувати свої гріхи, але вам від них не сховатися – так говорить Бог.

Але є у всьому цьому і славний момент: Христос прийняв покарання за наш гріх. У цьому – весь хрест Христовий. Він помер на хресті за людей – таких, як ви і я, за грішників, які зрадили Його і порушили Його заповіді. Бог взяв всі наші гріхи і поклав їх на Христа, Який страждав на хресті, ставши гріхом за нас. Він прийняв суд за наші гріхи, прийняв пекло наших гріхів. І якщо ви визнаєте Його своїм Спасителем, на суді моральна відповідальність за гріхи не ляже на ваші плечі.

Я не прийду на той суд. Так, я грішив, порушував заповіді Божі тисячу разів, але я не прийду на той суд. Мені не доведеться давати звіт. Чому? Тому що Господь Ісус Христос на хресті взяв мою відповідальність на Себе. Він взяв на Себе мій гріх і

моє покарання. У цьому слава Божої благодаті і Його милості. Коли ти розумієш це, то нарешті спиш спокійно.

Ціна заплачена. Суддя ніколи не скаже: «Виношу тобі вирок», тому що Христос Сам заплатив за твоїми рахунками. І тепер ти вільний у Христі.

Ісус звільняє від влади гріха. Він сказав: «Кожен, хто чинить гріх, є рабом гріха» (Ів. 8:34). А це значить, – рабом ревності, гордості, егоїзму, аморальності, азартних ігор, наркотиків, гріховних насолод – усього, що володіє вами.

Можє, гріх стоїть над вами як наглядяч із батогом і б'є вас по спині. Ви заперечуєте «Я не хотів грішити. Я не хотів брехати, не хотів написатися. Не хотів зв'язуватися з цією людиною».

Але ви у владі гріха, а значить – його раб. І кожен раз, коли ви говорите, що це більше не повториться, ви все одно будете грішити.

З віком все це стає тільки гірше і гірше. Ваше серце стає все більше і більше жорстоким, і в кінці вас чекають смерть, суд і пекло.

Але коли ви пізнаєте істину, істина звільнить вас. Гріх більше не пануватиме у вашому житті. У ньому тепер панує Христос, і коли ми віддамо під Його панування всі сфери свого життя, Він усюди наведе лад.

Ні сатана, ні гріх більше не матимуть влади над вами, як це було раніше. Ви ще можете оступитися і впасти, але Христос завжди буде поруч, Він підніме й обніме, Він любитиме вас завжди.

Небесний Батько бачить все, що ви робите. Він чекає, коли ж ви нарешті все зрозумієте і прийдете до Нього зі щирими словами: «Господи, ось я. Я хочу все почати заново. З цього моменту я хочу бути тільки з Тобою».

ІНФОРМАЦІЙНА ГІГІЄНА, АБО БУДЬТЕ СІЛЛЮ

Ще якихось сто років тому мозок людини можна було порівняти зі склянкою, яка упродовж життя наповнюється знаннями. У наші дні мозок нагадує радше трубу, через яку проходять «кубобайти» інформації.

І в цьому проблема. Як і в ситуації з міським водопостачанням, наш мозок зашлаковується всякою нечистю.

косметикою, хтось дорожчінностями, хтось статусним годинником, а хтось – модною зачіскою і агресивним тату). Але людина – більше ніж тіло. І фраза «ти те, що ти їси» – актуальніша для нашої душі, ніж для організму. Інформаційної гігієни потрібно дотримуватися не менше, ніж гігієни тіла – особливо в час всесвітньої інфопадемії.

Риба чи салат?

Як це робити? Насамперед зрозуміти: це «риба» чи «зіпсований салат». «Риба» – це те, що ми їмо, відділяючи кістки. Так і фільми, загалом непогані, можна «споживати» спокійно і обачно, не поспішаючи, роблячи певні висновки і отримуючи при цьому естетичне задоволення.

«Зіпсований салат» – щось отруйне і не варте того, щоби в ньому длубатися. Потім дорожче обійдеться.

Такого роду контент претендує на те, щоб отруїти наш світогляд чужими ідеями і змінити нас зсередини. Усі дивляться кіно чи серіали, це невідомою частина сучасної культури. Але часом варто вже на десятій хвилині сеансу встати і вийти з кінозалу або вимкнути відеопрограваач на своєму гаджеті... Прислухатися до рекомендацій

авторитетних людей. І навпаки, якщо якесь чудило радить «ось цей серіал» – то це теж показник.

Знайди баланс

Потрібен баланс між освітнім і розважальним контентом. Наприклад, не сиди в YouTube просто так в той час, коли у тебе пік продуктивності.

Контент не можна просто пасивно споживати. Потрібно вживати інтерактив – робити конспект, попрацювати над застосуванням, обговорити його з кимось.

Слово Боже не тільки насичує. Воно має й очищає. Важливо тільки розуміти, що якщо цілий день дивитися кіно, а потім десять хвилин читати Біблію – це не сильно допоможе. Тим більше якщо робити це механічно, для готитися.

Сильне отруєння потребує інтенсивного лікування. Є люди, які пристосовуються до культури і їдять усе, що їм подають, є ті, що підходять з розумом і відмовляються від насправді гнилих речей, а є й ті, хто впилає і формує щось якісно нове – та сама «сіль землі».

Будьте сіллю!

Олег ПАВЛИЩУК.

НЕ ВВАЖАЙТЕ ЗА МУДРИХ СЕБЕ!

«Думайте між собою однаково; не величайтеся, але наслідуйте слухняних; не вважайте за мудрих себе!» (Римлян 12:16).

У перекладі УМТ цей текст звучить так: «Живіть у злагоді. Не пишайтеся, краще товаришуйте з пригнобленими. Не вважайте себе мудрим».

Отже, мова йде про адекватну самооцінку, яка не повинна бути завищеною. За цим потрібно пильнувати. Але як це зробити практично?

Апостол Павло дає три рекомендації.

Насамперед потрібно прагнути

до єдності, злагоді, при цьому упокорюючи себе і гамуючи свої власні амбіції.

По-друге – не величатися, тобто не намагатися справити враження, який ви розумний. Говорити по ділу, не хизуючись, не принижуючи інших.

Спілкуватися з усіма людьми, а не лише з тими, що мають у вашому оточенні якусь вагу. Не хизувати пригнобленими, несміливими.

Молодий, але вже досить відомий піаніст якийсь поцікавився думкою Генріха Нейгауза про свою гру. На що професор відповів: «Ви, безумовно, талановиті, але у вашій грі чується: «Я граю Шопена», а треба, щоб звучало: «Я граю Шопена».

Свен КОНОВАЛЬЧУК.

ВІРУЮ

МОЯ ІСТОРІЯ, АБО ЯК ІСУС МЕНЕ ЗНАЙШОВ

Напевно, це добра можливість – поділитися своїм прожитим життям, своєю історією... Мої 30 років діляться на два етапи: до 26 років і після них. Про перший етап не хочу багато писати, навіть згадувати не хочу (лише розчарування, гонитва за чимось взагалі неважливим, затяжна прихована депресія). Але все ж таки напишу.

Забігаючи наперед, скажу, що насправді жити я почала тільки після 26 років.

Про Бога я знала ще з дитинства. Принаймні, завжди молилася до Нього, бо мама казала, що це Той, Кого потрібно любити над усе в житті. Тому я знала, що Господь має бути найважливішим.

У 10 років почала читати Євангеліє. Я нічого не розуміла на той момент, але протягом всього свого юного життя я постійно читала Слово Боже. Саме Євангеліє було для мене розрадином в ті моменти, коли зі своїми проблемами не було до кого звернутися. Тому я думаю, що Господь почав Свою роботу вже тоді.

Жила я, як жили всі у світі, була дуже активною та веселою дівчиною (співала по ресторанах, брала участь у конкурсах краси, ходила в клуби, до того ж дуже активно).

Але коли мені минуло 21 рік, обставини просто змусили мене кричати до Господа. Я ще більше взялася читати Слово Боже і водночас продовжувала звичний для мене спосіб життя. І постійно Хтось промовляв до мого серця, кажучи, що так не має бути, що це не Божий шлях.

У мене не було радості від купівлі нового одягу чи поїздки за кордон. Була лише порожнеча, яку я не могла заповнити нічим, хоча на лиці була маска веселої дівчини, а в душі – постійна депресія, моя душа плакала і мучилася!

І в якийсь момент я просто здалася – здалася в руки Ісусу! Я сказала, що вже не можу більше так жити і хочу жити для Нього.

Тут можна подумати, що в мене почалося неймовірно легке життя... Для моєї душі – так! Вона просто

раділа і співала. Та з моєю плоттю (єством) довелося поборотися – я любила загнати непристойне слівце, пожартувати, а ще більше – «опускати» чоловіків

Згодом мене запросили на зібрання в церкву «Благодать». Це були дві години раю для моєї душі, Сам Бог промовляв до мене через пісні і проповіді. І я зрозуміла, що Господь чекає від мене реальних змін, і ще зрозуміла, що все, що мені потрібно, – це тільки Він!

26-й рік мого життя був переломний – болючий і найщасливіший водночас! Я разом з Господом пройшла всі ці «зміни» в житті! Він не залишав мене ні на хвилину! І тільки з того моменту я почала жити! Жити без порожнечі, дихати на повні груди.

Я думала, що мені доведеться багато речей втратити і від багато чого відмовитися. Але насправді, все, що я боялася втратити, – це марнота, і я не те що не втратила, я тільки набула!

Бог відкрив мої очі, зробив мене абсолютно новою людиною, з новим серцем і новими цінностями. Він попіклувався про все: нова робота з найкращими у світі директорами, де ми двічі на день читали Слово Боже; нове житло; дав мені величезну сім'ю – мою церкву; дав ще більше друзів; використав мої таланти, якими Він мене обдарував!

Усе своє юне життя я чомусь знала, що поїду в Африку. Нині я вже розумію, чому мене так тягнуло туди – бо в Бога були на мене плани. У 28 років я навіть і не могла подумати, що за кілька місяців моє життя може так кардинально змінитися: я переїду з України в Уганду.

Я їхала в Африку з одною ціллю – виконати те, до чого мене покликав Бог. А знайшла ще й кохання всього життя. Мого чоловіка звали Каміло. Він – чоловік від Бога, місіонер, сам родом з Колумбії. Ми зустрілися, коли я вперше приїхала на місію в Уганду з українською командою MZUNGU.

Не можу сказати, що багато часу я молилася за свого майбутнього чоловіка, але коли молилася, то казала Богу, що мені не потрібний красивий і багатий, але щоб він був Божим «фанатом», тобто щоб любив Бога так само, як і я, і щоб я його поважала...

Господь подарував мені набагато більше, ніж я просила. Коли ми з ним були разом в служінні, а це, до речі, найкращий варіант перевірити хлопця, то я побачила цю палкість до Христа і сказала своїм подругам, що цей хлопець «пахне Христом», тобто схожий на Христа.

Каміло – дуже сильна особистість, світла людина і справжній християнин, саме цим він мені і сподобався. У нашій історії кохання брала участь вся моя українська команда MZUNGU, яка дуже підтримувала мене в той момент, підбадьорювала і молилася!

Каміло освідчився мені в романтичному саду в Уганді. Мій майбутній чоловік приїхав в Україну лише на п'ять днів, і за цей час ми мали швидко одружитися, а з іноземцем це не так то просто...

Але Бог і тут був з нами, бо ми бачили, що всюди двері були для нас відчинені... Моя весільна сукня коштувала 3\$! Так-так, 3\$. Наше весілля було дуже просте і без пафосу. Була пряма трансляція, тому не тільки рідні Каміло в Колумбії змогли «бути присутніми» разом з нами, але і наші рідні та друзі з різних кінців світу – Південної Америки, США, Канади, Росії, Австралії, Африки. Бог Неймовірний!

Сьогодні ми з Каміло живемо в Уганді, служимо на місії, а ще боремося з комарами і щурами, перемо вручну одяг, їздимо на мотоциклі по угандійських полях, застрягаємо в багнюці, мокнемо під дощем, інколи

живемо без світла або без води. Але все це неважливо, якщо ти – у центрі Божої волі!

І найголовніше: головний герой мого життя – не я, а Бог! Моє життя – це історія про Божі чудеса, Його велич і могутність! І сьогодні я не соромлюся говорити про Нього, бо я знаю, скільки мені було прощено і яка ціна була заплачена за мене на хресті.

Друже, якщо сьогодні ти відчуваєш

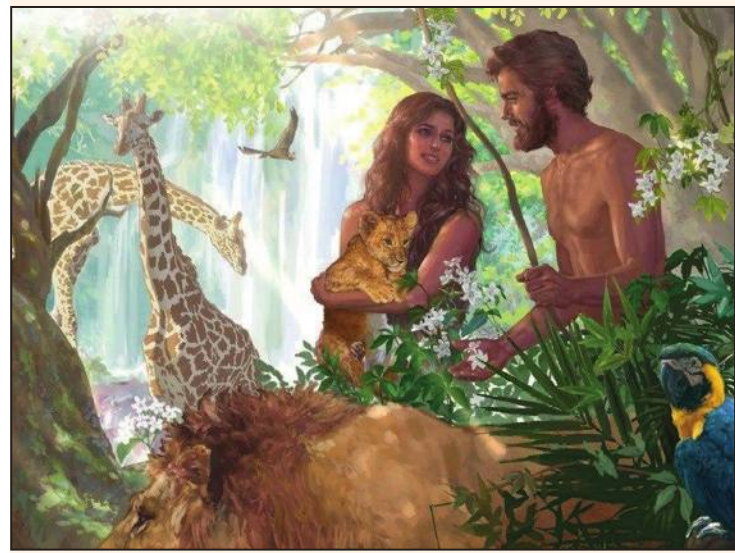
порожнечу, як колись відчувала і я, Єдиний, Хто зможе тобі допомогти, – це Господь і Спаситель Ісус Христос!

Поговори з Ним, як ти говориш із своїм найкращим другом, розкажи Йому все, що на серці, відкрився Йому, і ти ніколи не пожалкуєш! Бо в Слові написано: «Усе прийде до Мене, що Отець дає Мені, а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть» (Івана 6:37).

Ольга БАБИЧ.

ГРІХОПАДІННЯ: ЧОГО ДОМАГАВСЯ ЛУКАВИЙ

У чому, власне, полягало гріхопадіння? Яка його сутність і як саме воно сталося? Необхідно усунути безліч непорозумінь, пов'язаних з цим питанням. Починаючи від припущення, що гріхопадіння якимось чином пов'язано з надкушеним яблуком або з сексуальними стосунками чоловіка і жінки, а то навіть жінки й змія, і закінчуючи ідеєю, що в гріхопадінні сатана довершує процес моральної освіти людини, яка до цього, нібито, знала лише тільки, що таке добро, а що таке зло – ще не розуміла.

Не беремося аналізувати всю різноманітність хибних уявлень про сутність гріхопадіння (їх безліч, спектр сягає від безглуздя до екзотичності). Адже якщо вам за родом роботи доводиться мати справу з готівкою (наприклад, ви – касир у банку), вам немає потреби вивчати всі різновиди фальшивих купюр. Досить добре знати, яка справжня купюра, і ви завжди зможете розрізнити підробку. Ось і ми не будемо витрачати свій час

ним обмеженням: «Але з дерева знання добра й зла не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!» (Буття 2:17).

Що ж це було за дерево? Відповідь однозначна: ми не знаємо! Любителі поміркувати понад те, що написано, мають безліч різних думок з цього приводу. Але, на жаль, у своїх теоріях дереву і плодам вони приділяють значно більше уваги, ніж це робить Писання. Адже не у властивостях же плодів полягала

проблема! Інакше її було б легко вирішити за допомогою промивання шлунка.

Іменник «даат», перекладений як «пізнання», в інших текстах Писання перекладається також як «ведення», «наміри», «умисел», «вміння», «розуміння», «сенс», «премудрість». Воно аж ніяк не стосується винятково сфери теоретичної поінформованості і походить від дієслова «Йадав», що несе ідею повного самоототожнення з об'єктом пізнання.

У різних формах він вживається в безлічі текстів. Наприклад, таких, як: «Зупиніться і пізнайте, що Я – Бог» (Псалми 45:11) або: «І пізнав Адам Єву, жінку свою, і вона завагітніла, і породила Каїна» (Буття 4:1).

Зверніть увагу: в останньому випадку слово «пізнав» означає всю повноту подружнього єднання. Воно означає фізичне злягання, але аж ніяк не вичерпується цим. (Коли мова йде виключно про фізіологічний аспект, Писання використовує евфемізм «лежати з ...», як у 2 Самуїла 12:13 або ж в 1 Царів 1:2).

Перший чоловік був в курсі, що таке «дуже добре» (Буття 1:31), і як це, якщо «не добре» (Буття 2:18). Отож уявлення про добро і зло у нього вже було – він знав про це не з чуток. Але поки він жив під покровом Божої благодаті, внутрішня боротьба між добром і злом не була постійною реальністю його життя. Не послухавшись Бога, людина «пізнала» («Йадав») всю тяжкість цього конфлікту на власній шкурі.

З самого початку людина, відповідно до Божого плану, була створена як Божий образ і подоба. Богоподібність – основоположний і невід'ємний атрибут людської особистості. Сатана ж нав'язує людині подвійну брехню, стверджуючи, що:

– Бог не бажає, щоб людина уподібнилася Богові; – людина може уподібнитися Богу власними

зусиллями.

Бог сказав ясно й однозначно: «Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою». Змія ж натякає людині: «Бог не хоче, щоб ви були подібні до Нього», чим збуджує заздрість і підозрілість.

Справжня причина гріхопадіння

Що стало причиною гріхопадіння? Голод? Аж ніяк – людині було дозволено їсти «із кожного дерева в саду».

Сексуальний потяг? Знову ж таки, ні – поводитися і розмножуватися було заповідано.

Жага влади? Але людина на те і була створена, щоб панувати «над усією землею».

Причина в тому, що люди захотіли самі бути «як боги». Захотіли бути образом без прообразу. Захотіли самі вирішувати, що таке добро, істина і справедливість. А в підсумку втратили все: «Нехай святиться ніщо твоє, нехай прийде ніщо твоє, нехай буде ніщо твоє, як в ніщо і в ніщо» (Ернест Хемінгуей, «Там, де чисто, світло»).

Ну, не чи не вражає? Усе те, до чого ми прагнемо, нам від самого початку дав люблячий Творець! «Усяке добре давання та дар досконалий походить згори від Отця світлї, що в Нього нема переміни чи тіні відмінї» (Якова 1:17). А сатана хоче змусити нас повірити, що Бог нам щось недодав: чи то нездатний, чи не бажає.

Гріх – і образ Божий

У цьому сутність будь-якої земної релігії: ти сам повинен досягти того, що тобі не дав Бог. Не надійся – домагайся.

Основа гріхопадіння – брак довіри Богу. Цього, власне, і домагався лукавий, ставлячи пряме запитання: «Чи Бог наказав?» (Буття 3:1).

Немає нічого більш руйнівного для відносин любові, ніж недовіра!

Сергій ГОЛОВІН.

МАЙБУТНЄ ХРИСТІЯНСТВА В УКРАЇНІ: ЯКЕ ВОНО?

Як би парадоксально це не звучало, але християнам різних конфесій в Україні, як правило, категорично некомфортно одне з одним. І в цьому – давня-прадавня традиція зверхності й ворожнечі.

Збоку виглядає, що ворог душі людської досягнув, чого хотів: зневага і неповага, війна слів і прокляття, ненависть і злість, ігнорування і невігластво, висміювання не таких правильних, як ми.

І це все продукують правильно славлячі, біблійні і вселенські християни. А суспільство, яке давно не релігійне, дивлячись збоку на це все, ще більше віддаляється не лише від храмів, костелів чи домів молитви, а й від будь-якого традиційного способу християнського поклоніння Богу. І при цьому продовжуючи шукати Бога, бо має в Ньому потребу, але не так традиційно і точно не там, де ворожнеча.

Я не приймаю ідеї з'єднання всіх церков в одну – з багатівковим розділенням нам жити до другого пришествя. Конфесійне богослов'я і традиційні відмінності практичного богослов'я – то унікальні надбання. Їх сформували різні християнські групи у процесі тлумачення Писання та практики християнського життя впродовж історії.

Не опоганенням інших, а на основі власних теологічних послань

Ці надбання, звісно, мають бути захищені всередині конфесії. Їх церква голосно проголошує як з кафедри, так і всюди, де спроможна. Важливо навчитися робити це не «коштом» опоганення інших, а на основі власних теологічних послань.

Навіть більше, у світлі місії Бога кожній конфесії варто переосмислити способи своєї присутності в суспільстві, а не лише в храмах. А наприкінці історії Господь Ісус пошле Своїх женців, і вони вже самі відділять полову від пшениці.

Однак я не приймаю агресивної риторики розділеності і ексклюзивістського протистояння. Це сьогодні у постхристиянських суспільствах гірше за атеїзм. Коли ми зневажливо, з насмішкою, часто як невігласти коментуємо, нападаємо на вчення і практику інших конфесій, то в нас говорить частіше не Ісус, а максимально гордий релігійник, бо інша партія не така правильна як моя, а я ж то знаю неперечну істину.

Служити, кому можна

А як же чистота вчення, запитає хтось. От

і я стверджую, що чистоти вчення треба триматися і постійно оновлюватися в пізнанні за рахунок Писання. І при цьому, отримавши власне розуміння правильності, не викреслити гордо усіх, а служити, кому можна.

Не відкидати інших, не виносити від Імені Господа суд, який належить лише Йому, але щиро і сердечно виявляти Ісуса в молитвах, добротності і відкритості до всіх.

Що можна зробити

По-перше, живий діалог перших осіб громад. Вони мають знати й чути одне одного, вміти ставити прямі питання і без осуду слухати та відповідати. Врешті, вчитися дивитися одне на одного просто як на людей, без тавра: сектант, розкольник, мертвий, клоун, американський, московський, зрадник віри батьків тощо.

По-друге, є потреба спільно виступати на захист важливих християнських цінностей – таких, як праведливість, значимість людського життя, сім'я як єдності одного чоловіка й однієї жінки.

По-третє, хоча б на християнські свята громади можуть не лише окремо, але й разом «йти в народ» і ділитися своєю церковною творчістю з давно не церковними українцями.

По-четверте, громадам варто домовлятися, щоб захищати спільні інтереси перед центральною і місцевою владою. А як це зробити незнайомим лідерам, які максимально підозріло дивляться на іншого.

По-п'яте, взяти собі за правило молитися про всі церкви у вашій окрузі і їх служителів, щоб вістка про Христа найширше поширювалась і щоб Ім'я Його не зневажали ті, хто поруч з нами. Бо від кривославлення інших християн виграє не ви чи ваша конфесія, а сатана.

Хай все буде, як є?

А що, якщо все залишити по-старому? Ізолюваність та ексклюзивізм церковних груп (якими б великими вони не були і яку б славу історію не мали) законсервує їх на глухому узбіччі суспільства, а згодом, ймовірно, й історії; ускладнить місію Бога у сучасному світі; дасть дорогу новим релігійним і псевдорелігійним формам; ускладнить релігійною нетерпимістю розбудову здорового громадянського суспільства.

То чи є майбутнє християнства в Україні? Є, але лише тих християн, які свідомі місії Бога і відкриті до інших християн та до змін у світі, який невпинно змінюється.

Микола РОМАНЮК.

«НЕЗГОДНИМ У СОЮЗІ МІСЦЯ НЕМАЄ»: ЄВРОКОМІСІЯ ЗАКЛИКАЛА ЛЕГАЛІЗУВАТИ ГЕЙ-ШЛЮБИ В УСЬОМУ ЄС

Єврокомісія закликала легалізувати гей-шлюби в усіх країнах Євросоюзу. Національне право цих країн, яке може забороняти одностатеві шлюби, при цьому враховуватися не буде. У Брюсселі заявили: «Незгодним у Союзі місця немає».

З такою ініціативою виступила президент Єврокомісії Урсула фон дер Ляйен. Очікувалося, що глава організації виступить зі звітом

про ситуацію, що склалася у зв'язку з пандемією коронавірусу, проте європейська чиновниця вирішила зробити акцент на іншу тему.

Вона пропонує легалізувати

одностатеві шлюби на всій території ЄС, навіть у тих європейських країнах, де законодавство забороняє такі союзи.

«Вільні від представників спільноти ЛГБТ зони – це зони, вільні від людяності. Цим зонам немає місця в нашому Союзі», – заявила Урсула фон дер Ляйен.

Відзначимо, що далеко не всі європейські країни однозначно позитивно налаштовані стосовно ЛГБТ-спільноти. Звинувачення в гомофобії часто звучать на адресу країн Прибалтики.

Крім того, країни з сильними католицькими традиціями, як-от Італія чи Польща, також активно пручаються й не визнають одностатеві шлюби.

ПРОЄКТ ЗАЦИФРУВАННЯ СВЯТОГО ПИСЬМА: «ЗАГУБЛЕНІ» БІБЛІЇ БУДУТЬ ВІДНОВЛЕНІ

Організації MissionAssist, Біблійне товариство і Wycliffe Bible Translators збирають перекладачів-добровольців, щоб зацифрувати Біблію на сотнях мов. Досі багато перекладів були загублені або мають обмежену кількість друкованих копій, повідомляє агентство INLIGHT.NEWS з посиланням на CHRISTIAN TODAY.

Проєкт зацифрування Святого Письма спрямований на переклад Біблії «на цифру» мовами культурних меншин, які дотепер мали Писання лише в друкованій формі або й не мали взагалі.

Принаймні 204 повні Біблії, 545 Нових Заповітів і понад 1000 уривків Святого Письма, опубліковані за останні 80 років, недоступні на цифрових платформах.

Заціфровані переклади допоможуть зберегти мови меншин та забезпечити їх виживання, а також нададуть можливість переглянути більш ранні переклади і створити версії шрифту Брайля для людей з порушенням зору.

Після завершення програми цифрові переклади будуть у вільному доступі на основних платформах (наприклад, YouVersion), де ними зможуть користуватися люди в усьому світі, в яких інакше ніколи не було б доступу до Біблії рідною мовою.

Керівник проекту Деріл Річардсон,

генеральний директор MissionAssist заявив: «Біблія мало що може зробити, якщо вона залишається на заповненій полиці. Але коли люди отримують можливість читати або чути Слово Боже, їхнє життя змінюється. Це найцінніша робота з вічними наслідками, коли добровольці присвячують частину свого вільного часу тому, щоб зробити Святе Письмо доступним».

Джеймс Пул, виконавчий директор Wycliffe, розповів про своє бачення: «У світі, де майже кожна п'ята людина не має доступу до Біблії рідною мовою, а інтернет швидко розвивається, це дійсно стратегічна ініціатива».

Вже зроблений заціфрований переклад на карі – мову, якою розмовляють 97 000 людей у Центральноафриканській Республіці.

Крістін Рейнольдс з Белхема оцифрує псалми на мікмакську – мову, якою говорять менше 7000 людей в Новій Шотландії. Ця мова опинилася під загрозою зникнення.

Телепрограму «Вірую» дивіться в Інтернеті на viruyu.at.ua, YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі PAI (вівторок, четвер і субота о 16:35-й год.).

На CNL-Україна і на телеканалі PAI (вівторок, четвер і субота о 09:20-й ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

ЗАПРОШУЄМО НА БОГОСЛУЖІННЯ
в Івано-Франківських церквах християн віри євангельської:

Адреса:
вул. МОЧУЛЬСЬКОГО, 1
(на Майзлях).

ЦЮНЄДІЛІ –
о 10 год.,

ЦЮСУБОТИ –
молодіжне
служіння о 19 год.

Адреса:
вул. ГАЛИЦЬКА, 203

ЦЮНЄДІЛІ –
о 10 год.,

ЦЮСЕРЕДИ –
о 19 год.

...*Бог є любов...*
(1 Івана 4:16)

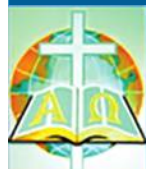
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА
ХРИСТІЯН ВІРИ
ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ
М. ПРАГА

Неділя 11:00
П'ятниця 19:00 (святканя)
Субота 19:00 (молитовне)

ul. Jesenínova 77,
Praha 3

+420773456214 Анатолій
+420608704828 Олександр
+420776689808 Олександр

Церква «Спасіння Боже»

Неділя: 12:00-14:00
(Богослужіння)
Четвер: 20:00,
П'ятниця: 21:00
(розбір Біблії)
Субота: 18:00
(молитовне служіння)

ESPAÑA. MADRID.
Av. Pablo Neruda 106 Local 5
L1 «Metro» Alto del Arenal,
C-2, C-7 «Renfe» El Pozo

Телефон:
№ 678-292-970

<http://www.salvaciondedios.com>
salvaciondedios2005@hotmail.com

Християнська церква
«ВІФЕЗДА»

Богослужіння
відбувається:
Неділя - 11:00
П'ятниця - 18:30

За адресою:
м. Львів, вул. В. Великого, 4
Чекаємо вас!

ВІРУЮ

№ 10 (261)
жовтень 2020 р.

Виходить щомісяця

Засновник – Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування

Р/р UA 593366770000026001052535352, АТ КБ «ПРИВАТБАНК»,
МФО 336677, код ЄДРПОУ 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції: 76002, м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;

E-mail: dobry.samar@gmail.com

Наша сторінка в інтернеті: <http://viruyu.at.ua>

Газета віддрукована у видавництві «А-Прінт», м. Тернопіль
Обсяг – 1,86 умовного друкованого аркуша.
Тираж – 60000 примірників. Замовлення № 923.
Редакція не завжди поділяє погляди авторів.